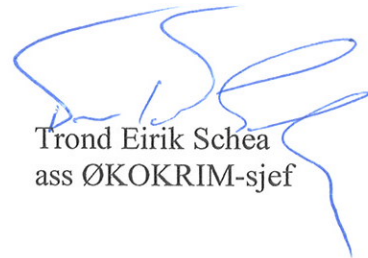

rekkefølge på forklaringene; våre tiltalebeslutninger gjelder ikke sjelden straffebed som iallfall primært verner offentlige interesser. Dette vil være håndterbart. Men i forlengelsen av dette oppstår spørsmålet om den tradisjonelle interesseteorien, som får betydning ved vurderingen av hvem som er fornærmet (utredningens pkt 3.1.2.2), er den beste måten å avgjøre rekkefølgespørsmålet på. Noen av våre saker gjelder straffebed hvor det kan diskuteres hvilke(n) interesse(r) som vernes. Et eksempel er verdipapirhandellovens forbud mot innsiddehandel, som i de opprinnelige lovforarbeidene ble begrunnet primært med private (medkontrahentens) økonomiske interesser, mens senere forarbeider fremhever den offentlige interessen i et ordnet verdipapirmarked. Det kan diskuteres om den skadelidende medkontrahenten (dersom en finner fram til ham) er å anse som fornærmet i snever forstand eller ikke. Dette tolkings- og avgrensingsspørsmålet, som lovutvalget ikke har funnet det nødvendig å gå nærmere inn på, får altså en viss betydning i våre saker. Etter vårt syn bør det derfor vurderes om enhver som er skadelidende ved den straffbare handlingen (fornærmede i vid forstand, utredningens pkt 3.1.2.3) skal avgi forklaring før tiltalte.

Med vennlig hilsen

Einar Høgetveit
ØKOKRIM-sjef

Trond Eirik Schea
ass ØKOKRIM-sjef

Kopi sendes riksadvokaten pr telefaks 22 33 31 12 (ref Ra 06-286) og Politidirektoratet